

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Mf.I.50.007/2020/4. szám

A ... Ítéltábla a személyesen eljáró **felperes (felperes címe)** felperesnek - akamara jogtanácsos által képviselt **alperes (alperes címe)** alperes ellen, közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indított perében a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ügyszám1** számú ítélete ellen az alperes által 27. szám alatt benyújtott és a ... Törvényszék **ügyszám2** számú végzésére 3. szám alatt kiegészített és pontosított fellebbezése folytán tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, míg a fellebbezett részét helybenhagyja.

A feljegyzett 119 600 (száztizenkilencezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2014. augusztus 31. napján doktorjelölti jogviszony létesítéséhez szükséges abszolutóriumot szerzett. 2016. március 17. napján közalkalmazotti jogviszonyt létesített az alperessel. A munkavégzésének helye az egyetem ...i Gyermekevelési és Gyógypedagógiai Kara volt, munkáltatói jogkört a kar dékánja, ... gyakorolta. A kinevezési okirat 4. pontja rögzítette, hogy a felperes az egyetem SZMSZ-ében és egyéb kari szabályzataiban előírt követelményeket a kinevezés mellékletében foglalt ütemezés szerint köteles teljesíteni. A 7. pontban tájékoztatták a felperest arról, hogy a követelmények nem teljesülése esetén a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban Nftv.) 31. § (5) bekezdés d) pontja alapján közalkalmazotti jogviszonyát felmentéssel megszüntethetik. A fenti ütemezést a munkaköri leírás 12. pontja tartalmazta, mely szerint a tudományos fokozatát 2018. március 31. napjáig kellett volna megszerezni.
- [2] A szigorlati vizsgát 2018. február 14-én letette, majd február 15-én kérelemmel fordult az **alperes** Egyetemi Doktori és Habilitációs Tanácsához a fokozatszerzési eljárásban a doktori értekezés beadására rendelkezésre álló határidő meghosszabbítása érdekében. Kérelmének helyt adtak és az új határidőt 2018. augusztus 24. napjában határozták meg. Ezt követően a munkáltató a munkaköri leírás módosításával a tudományos fokozat megszerzésének határidejét 2018. október 31-ig meghosszabbította.
- A felperes a doktori értekezését 2018. május 31. napján benyújtotta, majd az Egyetemi Doktori Tanács 2018. június 10. napján felkért két szakmai bírálót, azonban az egyik bíráló egészségi állapotára hivatkozással azt visszautasította. Az új bíráló felkérésére 2018. szeptember 12-én került sor. Az értékelések 2018. október 16-án és november 23-án érkeztek meg.

- [3] Közben a felperes 2018. október 25. napján ismételt kérelmet terjesztett elő a tudományos fokozat megszerzésére előírt határidő módosítására, amit a munkáltató 2018. december 31-ig engedélyezett.
- [4] A felperes a bíralatokra vonatkozó válaszát 2018. november 26. napján elkészítette, majd **alperes** Bölcsészettudományi Doktori Tanácsa a nyilvános védés időpontjáról igazolást állított ki.
- [5] Az alperes 2019. január 9. napján a felperes közalkalmazotti jogviszonyát felmentéssel megszüntette. Az indokolás utalt arra, hogy a munkaköri leírása szerint 2018. március 31. napjáig köteles lett volna tudományos fokozatot szerezni, mely határidő meghatározásánál figyelemmel voltak arra, hogy a felperes már a doktori képzésben abszolvált. Rögzítették, hogy ez a határidő a felperes kérésére és egyetértésével két alkalommal került meghosszabbításra 2018. október 31-ig, majd december 31-ig, mely utóbbi határidő is eredménytelenül telt el, és mivel az egyetemi oktató és tudományos munka színvonala megköveteli azt, hogy minél több tudományos fokozattal rendelkező oktató lássa el a feladatát - amit a felperes vállalt is - nem lehet eltekinteni a tudományos fokozat megszerzésétől. Hivatkozott arra, hogy a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésének alapja az Nftv. 31. § (5) bekezdés b) pontja.
- [6] A felperes doktori értekezésének nyilvános vitájára 2019. január 30-án került sor és 2019. március 27-én kapta kézhez az **alperes** Egyetemi Doktori és Habilitációs Tanács fokozatszerzést igazoló határozatát.
- [7] A felperes havi távolléti díja bruttó 221 800 forint volt.
- [8] A felperes 2019. április 4. napjától 90 napig napi 4340 forint álláskeresési járadékban részesült a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal ... Járási Hivatalának **ügyszám3** számú határozata alapján.
- [9] A felperes a többször módosított keresetében a felmentés jogellenességére figyelemmel kártérítés jogcímén 1 465 441 forint elmaradt jövedelem és 2019. április 1. - november 30. között eltelt idő alapján 8 havi cafeteria 29 600 forint összegű megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérte ezen túlmenően a 7 nap ki nem adott szabadság 71 379 forint összegű megváltására is kötelezni az alperest.
- [10] A felmentés jogellenessége körében hivatkozott arra, hogy a kinevezési okmányában nem szerepel az az ok, amire a munkáltató a felmentését alapította, valamint, hogy a tudományos fokozatot önhibáján kívül nem tudta 2018. december 31-ig megszerezni, hiszen az **alperes** nem tudta kellő időpontra megszervezni a fokozatszerzéshez szükséges nyilvános vitát, amire ő határidőn belül készen állt. A jogszabályi rendelkezések és az egyetem belső szabályzata értelmében a fokozatszerzési eljárás 2 + 1 évből áll, ami azt jelenti, hogy kettő év áll rendelkezésre az értekezés benyújtására és egy év a nyilvános védésre, azonban számára az egyetem mindösszesen kettő év határidőt engedélyezett, amit csak azért vállalt, mert a Doktori Iskola a hosszabbítás iránti kérelmekhez korábban segítőkészen állt hozzá.
- [11] A felperes állítása szerint a munkáltató a felmentést joggal való visszaélést megvalósító módon, rendeltetésellenesen gyakorolta, hiszen azért határozta meg a 2018. december 31. napjában a fokozatszerzési határidőt, hogy a képzési feltételeket ne tudja teljesíteni, melynek oka az volt, hogy korábban kifogásolta a kar szabadság kiadása és a táppénzes időtartam alatt elmaradt órák pótlásának körében követett gyakorlatát.

- [12] A kereset összecszerúsége vonatkozásában levezette, és igazolta, hogy mennyi volt az alperesnél megkereshető és az álláskeresői járadékkal, valamint az új jogviszonya alapján megtérülő jövedelmében jelentkező különbözetet, milyen összegű cafeteria juttatástól esett el.
- [13] Az alperes a kereset elutasítását kérte, azonban azt a felmondás körében csak jogalapjában vitatta, összecszerúségében nem, míg a szabadság vonatkozásában a 7 napra járó 71 379 forintos igényt elismerte.
- [14] A felmondással kapcsolatosan kiemelte, hogy az jogszerű, mert a felperes a jogviszony létesítésekor meghatározott feltételeket nem teljesítette, de elismerte, hogy a fokozatszerzési eljárás 2 + 1 évből áll. A jogvita szempontjából azonban lényeges, hogy az értekezés nyilvános védését a két támogató bíráló beérkezését követ két szorgalmi időszakra eső hónapon belül kell megszervezni, így a bírálatok 2018. november 21-ei beérkezéséhez képest a 2019. január 30-ai időpont határidőn belüli volt. Hangsúlyozta, hogy a fokozatszerzési eljárás nem a védéssel, hanem az Egyetemi Doktori és Habilitációs Tanács fokozat-odaítelő határozatával zárul, mely a felperes esetében csak 2019. március 27-e volt.
- [15] Az alperes szerint a munkáltató mindenben támogatta a felperest a doktori fokozat megszerzésében, hiszen kétszer is eleget tett a felperes határidő hosszabbítás iránti kérelmének, és saját mulasztását a munkáltató mulasztásával próbálja igazolni, ami nem jóhiszemű. Hangsúlyozta, hogy a kar számára elengedhetetlen, hogy a képzések akkreditációjához fokozatot szerzett, úgynevezett minősített oktatókkal rendelkezzen, hiszen az oktatói létszám csökkenése esetén képzéseket, ez által hallgatókat és a képzések utáni támogatásokat is elveszíthet.
- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes által a felperessel 2019. január 9. napján közölt felmentés jogellenességére figyelemmel kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek elmaradt jövedelem címén járó kártérítés jogcímén 1 465 441 forintot, cafeteria jogcímén nettó 29 600 forintot, valamint szabadságmegváltás címén 71 379 forintot. Megállapította, hogy a perben feljegyzett 94 000 forint eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.
- [17] Az ítélet indokolásában hivatkozott az Nftv. 31. § (5) bekezdésének b) pontjára, mely szerint a munkáltató rendes felmondással, illetve felmentéssel - a munka törvénykönyvében és a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényben meghatározottakon túl - az oktatói munkakörben történő foglalkoztatást megszüntetheti, ha az oktató nem teljesítette azokat a munkakör betöltéséhez szükséges feltételeket, amelyeket a munkáltató - megfelelő határidő biztosításával - a munkaszerződésben vagy kinevezési okmányban előírt.
- [18] Kiemelte az Nftv.-nek a jogviszony létesítésekor (2018. február 24.) hatályos 53. § (1)-(5) bekezdés a)-d) pontjaiban írtakat, melyek a doktori képzésre, valamint a doktori fokozat megszerzésére vonatkozó szabályokat rögzítik, így különösen, hogy a doktorjelölt a doktori fokozatot külön fokozatszerzési eljárás keretében szerezheti meg és a doktorjelölti jogviszony a doktori fokozatszerzési eljárásra való jelentkezéssel és annak elfogadásával jön létre. A doktorjelölti jogviszony megszűnik a fokozatszerzési eljárás lezárásával, illetve akkor is, ha a doktorjelölt a jogviszony létesítésétől számított két éven belül nem nyújtotta be doktori értekezését. A doktori fokozat megszerzésének feltétele többek között a doktori szabályzat alapján előírt kötelezettségek teljesítése, továbbá a doktori szigorlat - legalább három tagú - vizsgabizottság előtt történő eredményes letétele, valamint a fokozat követelményéhez mért tudományos, illetve művészeti feladat önálló megoldása; értekezés, alkotás bemutatása; az eredmények megvédése nyilvános vitákban.

- [19]ányadó még a doktori képzésre az **alperes** Doktori Szabályzata, mely szerint a doktori fokozat megszerzésére jelentkezni kell, annak elfogadásáról a Doktori Tanács dönt, mellyel egyidejűleg jön létre a doktorjelölti jogviszony. Az Nftv.-vel egybehangzóan szabályozza, hogy a doktorjelölti jogviszony megszűnik a fokozatszerzési eljárás lezárásával, illetve akkor is, ha a doktorjelölt a jogviszony létesítésétől számított két éven belül nem nyújtotta be doktori értekezését, amit egyebekben a jelentkezéssel egy időben, vagy a kérelem elfogadását követ két éven belül kell benyújtani.
- [20] További részletszabályokat az **alperes** Bölcsészettudományi Doktori Tanácsának (BDT) Doktori Szabályzata tartalmaz, melynek 12. § (4) bekezdése szerint, amennyiben a jelölt nem tudja betartani a törvény által szabott kétéves határidőt, úgy a határidő lejárta előtt különleges esetben kérelmezheti, hogy a BDT az eljárást - a jogfolytonosság elve szerint - egyéni megítélés alapján fél évvel meghosszabbítsa. Ilyen esetben az az engedélyezés dátumától számított hat hónapon belül be kell nyújtani az értekezést, ellenkező esetben a tanács az eljárást lezárja.
- [21] Hivatkozott az elsőfokú bíróság a doktori iskoláról, a doktori eljárások rendjéről és a habilitációról szóló 387/2012. (XII. 19.) Korm. rendelet 2016. augusztus 31. napjáig hatályban volt 14. § (1)-(2) bekezdéseire, mely a doktori értekezést határozza meg és hogy a doktori értekezést a kérelem benyújtásával egy időben vagy a kérelem elfogadását követő két éven belül kell benyújtani. Utalt a 15. § (1)-(2) bekezdéseire is, mely szerint a doktori értekezés bírálatára a doktori tanács két hivatalos bírálót kér fel, akik az értekezés benyújtásától számított - a felsőoktatási intézmény doktori szabályzatában meghatározott szorgalmi időszakra eső - két hónapon belül írásos bírálatot készítenek az értekezésről, és nyilatkoznak, hogy javasolják-e annak kitűzését nyilvános védésre. A védésre vonatkozóan a 16. § (1)-(3) bekezdésére hivatkozott, amely szerint a doktori értekezést bírálóbizottság előtt, nyilvános vitában kell megvédeni, és azt a két támogató javaslat beérkezésétől számított szorgalmi időszakra eső két hónapon belül, nyilvános vitára kell bocsátani. A doktorjelölt a bírálatokat előzetesen kézhez kapja, és azokra a védés előtt írásban, a védés során - a nyilvános vitában - szóban válaszol. A kormányrendelet 16. § (9) bekezdés szerint a fokozatszerzési eljárást az értekezés benyújtását követő egy éven belül kell befejezni.
- [22] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a jogviszony létesítésekor már abszolvált felperesre a munkáltató a tudományos fokozat megszerzésére nyitva álló határidőt két évben határozta meg és a felperes az egyetemi szabályzatban írtak szerint jogszerűen kérelmezte az értekezés benyújtására a határidő meghosszabbítását, amit engedélyeztek is számára. Tekintettel arra, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezés és az egyetemi belső szabályzat szerint a fokozatszerzési eljárás 2 + 1 év időtartamú - amit viszont az alperes alig több mint két évben határozott meg -, az alperesnek azt kellett bizonyítani, hogy a felperes számára a tudományos fokozat megszerzéséhez megfelelő határidőt biztosította.
- [23] Álláspontja szerint nem biztosított megfelelő határidőt akkor sem, amikor a felperes 2018. október 25-én kelt levelében foglaltakra figyelemmel - így a felperestől független körülmények, azaz a bírálatok beérkezésének jelentős késedelve és a bírálatok beérkezését követő eljárási rend szabályainak ismeretében - a tudományos fokozat megszerzésének határidejét 2018. december 31. napjában határozta meg, hiszen tisztában kellett lennie azzal, hogy az október 25-én a bírálatokkal még nem rendelkező felperes nyilvános védésének megszervezése, továbbá a fokozatszerzési határozat meghozatala ezen időpontig gyakorlatilag lehetetlen. Hangsúlyozta, hogy az értekezés benyújtását követően a felperes oldalán semmilyen mulasztás nem állapítható meg, hiszen a bírálók

felkérése, a nyilvános vita időpontjának kitűzése a Doktori Iskola hatáskörébe tartozik, a bírálatok elkészültére pedig sem a doktorjelöltnek, sem a Doktori Iskolának ráhatása nincs.

- [24] A fentiek alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felmentés indokolása nem valós - hiszen az alperes nem biztosított a felperes részére megfelelő határidőt a tudományos fokozat megszerzésére - ezért mivel az tételes jogszabályba ütközik, a felmentés jogellenessége megállapítható és a Kúria 5/2017. (XI.28.) KMK véleményének 3. pontja alapján a joggal való visszaélés vizsgálatának már nem volt indoka.
- [25] Az alperest az általa nem vitatott mértékű elmaradt munkabér és elmaradt cafeteria kártérítés jogcímén történő megfizetésére a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 82. § (1) alapján kötelezte, melynek értelmében a munkáltató köteles megtéríteni a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben okozott kárt, ami a (2) bekezdés értelmében nem haladhatja meg a munkavállaló tizenkéthavi távolléti díjának összegét. Az Mt. 169. § (1) bekezdése szerint a munkaviszony körében az elmaradt jövedelem megállapításánál az elmaradt munkabért és annak a rendszeres juttatásnak a pénzbeli értékét kell figyelembe venni, amelyre a munkavállaló a munkaviszony alapján a munkabéren felül jogosult, feltéve, ha azt a károkozás bekövetkezését megelőzően rendszeresen igénybe vette és (4) bekezdés szerint nem kell megtéríteni azon juttatások értékét, amelyek rendeltetésük szerint csak munkavégzés esetén járnak, továbbá a költségtérítés címén kapott összeget. Hivatkozott továbbá az Mt. 172. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra, melynek figyelembevételével a kártérítés összegének számításánál le kell vonni amit a jogosult megkeresett vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna.
- [26] A szabadságmegváltás megfizetésére az alperes az Mt. 125. §-a alapján köteles, mely szerint a
- munkaviszony megszűnésekor a munkáltató, ha az arányos szabadságot nem adta ki, azt meg kell váltani, amelyre az Mt. 146. § (3) bekezdés a) pontja értelmében távolléti díj illeti meg. A felperes napi 10 197 forint összegű távolléti díjának az Mt. 136. § (3) bekezdése, 139. § (2) és (3) bekezdése alapján számított mértéke alapján a 7 nap ki nem adott szabadság megváltása a peres felek által egyezően lett megállapítva.
- [27] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte az elmaradt munkabér és cafeteria, mint kártérítés elutasításával, míg a szabadságmegváltás megfizetése vonatkozásában annak helybenhagyását. Álláspontja szerint az alperes által közölt felmentés jogszerű volt. Elismerte, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és belső szabályzatok szerint az abszolutórium megszerzését követően a fokozatszerzési eljárás 2 + 1 évből állhat, azonban ez csak egy felső időtartam-korlát, ami nem jelenti azt, hogy ennyi idő feltétlenül szükséges is a fokozat megszerzéséhez. A felperessel konszenzusban két év került kikötésre, ami nem teljesíthetetlen feltétel, így nem minősülhet jogszerűtlennek, figyelembe véve azt is, hogy a felperes két év alatt a doktori értekezését sem tudta leadni.
- Kiemelte, hogy a Gyermeknevelési és Gyógypedagógiai Kar számára létkérdés, hogy megfelelő számú minősített, azaz tudományos fokozattal rendelkező oktatója legyen, és az állásinterjún a felperes vállalta is ennek teljesítését, valamint, hogy a felperes amennyiben másfél év alatt leadja az értekezését, úgy a fokozatszerzési eljárás a munkaköri leírásban rögzített időn belül eredménnyel zárulhatott volna. Álláspontja szerint már 2018. április 1. napján jogszerűen megszüntethette volna a felperes munkaviszonyát, és méltányosan jártak el, amikor két alkalommal is hozzájárultak a fokozatszerzési határidő meghosszabbításához.

- [28] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy munkavállalóként a szerződéskötéskor kiszolgáltató helyzetben volt és arra, hogy amennyiben létkérdés a kar számára, hogy minősített oktatói legyenek, akkor miért nem várták meg a minősítéséhez szükséges néhány hetet, különösen úgy, hogy utána olyan oktatókat alkalmaztak, akiknek szintén nem volt még minősítésük és 2-3 évig nem is várható. Utalt a Doktori Iskola korábban tapasztalt segítőkészségére, valamint, hogy ha másfél év alatt le is adta volna az értekezését, akkor sem tudta volna a fokozatot fél év alatt megszerezni. Hivatkozott a 2017. októberében jelentkező, egy évig tartó gyógyulására, az opponensek egészségügyi okok miatti cseréjére és késedelmes véleményezésére, melyek mind indokolták a határidők hosszabbításának kezdeményezését. Kiemelte, hogy az értekezés leadását követően akár sor is kerülhetett volna a fokozatszerzésre, de a körülmények ismeretében a második, december 31-ig tartó határidőhosszabbítás már rosszhiszemű volt, az nem konszenzussal alakult ki. Nem értett egyet azzal az alperesi véleménnyel, hogy a védelem egy vizsga, aminek eredményességét nem lehet előre garantálni, hiszen az az opponensi vélemények alapján már csak formáság, és lényegesnek tartotta azt is, hogy a felmentés közlésekor az alperes már tudta, hogy 2019. január 30-án kerül erre sor.
- [29] Az ítélet tábla a Pp. 2020. április 1. napjától hatályos 8. § (2) bekezdés b) pontja és a 630. § (11) bekezdése alapján a fellebbezést a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet 29. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [30] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.
- [31] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki: A felperes a közalkalmazotti jogviszonya alatt cafeteria juttatásra volt jogosult havi 3700 forint összegben, melyben 2019. március hónapig részesült. 2018 évben a szabadságából 7 napot nem tudott igénybe venni, azonban annak megváltásáról - 71 379 forint összegű kifizetéséről - a munkáltató a jogviszony megszűntetésekor nem intézkedett. A felperes 2019. november 1. napjától szakmai gyakorlati ösztöndíjas heti 30 órás munkavégzéssel. 2019. november 1.-december 4. közötti időben a jövedelme 193 296 forint volt.
- [32] Az ítélet tábla az így kiegészített tényállást elfogadta ítélezése alapjául. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita érdemi elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, a felek eladásainak és a bizonyítékoknak az egybevetésével és mérlegelésével a tényállást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 279. § (1) bekezdése alapján helyesen állapította meg. Helyes az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok köre és az abból túlnyomórészt megalapozott a levont jogkövetkeztetése is.
- [33] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes által kiadott felmentés indokolása nem valós. Az ítélet tábla ezzel szemben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felmentés indokolása tényszerűen tartalmazza, hogy a fokozatszerzésre a felperes munkaköri leírásában milyen határidőt rögzítettek, hogy a felperes kezdeményezte a határidő meghosszabbítását, ami alapján az módosításra is került két alkalommal. Szintén tény, hogy az utolsó határidő is eredménytelenül telt el és az is, hogy az Nftv. 31. § (5) bekezdés b) pontja olyan esetben, ha az oktató nem teljesítette a munkakör betöltéséhez szükséges azokat a feltételeket, amiket a munkáltató a kinevezési okiratban előírt, lehetőséget ad a közalkalmazotti jogviszony felmentéssel történő megszüntetésére. Mindezek alapján önmagában azért, mert az alperes a tudományos fokozat megszerzésére nem biztosított megfelelő határidőt a felperesnek, az nem válik valótlanná. A valóság követelménye akkor teljesül,

ha az indokolásban foglaltak ténylegesen, objektíven megtörténtek. Az ítéletábra megállapítása szerint így az elsőfokú bíróság tévedett, a közölt felmentés indoka valós.

- [34] Helyesen hivatkozott ugyanakkor az elsőfokú bíróság arra, hogy a 387/2012. (XII.19.) Korm.rendelet egyértelműen szabályozza, hogy a fokozatszerzési eljárás 2 + 1 év időtartamú, és ezzel összhangban születtek a belső egyetemi szabályzatok is. Nem nyert bizonyítást azonban az a körülmény, hogy az alperes a jogszabályi és a belső szabályzatok rendelkezésétől miért tért el a követelmény rögzítésénél, így azonban tény, hogy a kinevezési okirat mellékletét képező munkaköri leírásnak ez a kikötése jogszabályba ütköző.
- [35] Az Mt. 64. § (2) bekezdése szerint megszüntetés okának a felmondás indokolásából világosan ki kell tűnnie és a megszüntető jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja. Az alperesnek így a perben nemcsak azt kellett bizonyítania, hogy megfelelő határidőt biztosított a felperesnek a tudományos fokozat megszerzésére, hanem azt is, hogy a fenti szabályozók ellenére meghatározott rövidebb határidő eredménytelen eltelte miatt a közalkalmazotti jogviszonyt meg kellett szüntetni. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozó anyagi pervezetése nélkül is az alperes indítványára a kívánt tanúbizonyítást lefolytatta, de abból a következtetés levonását elmulasztotta. Az ítéletábra álláspontja szerint az nem elegendő hivatkozás az alperes részéről, hogy létkérdés, hogy megfelelő számú minősített, tudományos fokozattal rendelkező oktatóval rendelkezzen, hiszen a jogviszony megszüntetésekor már ki volt tűzve a nyilvános vita időpontja, így a felperes személyében rövid időn belül minősített oktatóval rendelkezett volna.
- [36] Az ítéletábra emellett rámutat arra is, hogy amennyiben az alperes a tudományos fokozat megszerzésének határidejét a fenti rendelkezésekkel összhangban megfelelően is határozta volna meg, az Nftv. 31. § (5) bekezdés b) pontja csak lehetőséget biztosít a követelmények nem teljesülése esetén a jogviszony megszüntetésére, tehát az nem kötelező felmentési indok. Mindezek alapján az ítéletábra azt állapította meg, hogy a követelmények nem teljesüléséből nem következett okszerűen a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése. Az indok ugyanis akkor okszerű, ha abból elfogadhatóan arra lehet következtetni, hogy a munkaviszony fenntartására nincs lehetősége a félnek. A felmentés így annak okszerűtlensége miatt volt jogellenes. A Legfelsőbb Bíróság (jelenleg Kúria) ma is érvényben lévő MK 95. számú állásfoglalása is kimondja ehhez, hogy nem elegendő a munkáltatói felmondáshoz az az egyébként tényszerűen fennálló indok, amelyből elfogadhatóan nem lehet arra következtetni, hogy miatta a munkavállaló munkájára a munkáltatónál a továbbiakban nincs szükség. Az indokolásnak valósnak és okszerűnek is kell lennie.
- [37] Az elsőfokú bíróság a felmentés jogellenessége tekintetében azonban így is helyesen foglalt állást. A fellebbezésben a jogellenességhez kapcsolódóan az összecszerűség vitatására nem került sor.
- [38] Az ítéletábra a fentiek alapján az így kiegészített és részben megváltoztatott indokolással a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.
- [39] A pernyertes felperesnek perköltség iránti igénye nem volt, így ebben a körben az ítéletábra a határozathozatalt a Pp. 82. § alapján mellőzte.
- [40] A perben a feleket a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye illette meg. A fellebbezés alapján a feljegyzett fellebbezési illeték alapja a jogellenes jogviszony megszüntetéséhez kapcsolódóan 1 465 441 forint + 29 600 forint = 1 495 041 forint, az illeték pedig az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a

továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdésére figyelemmel 119 600 forint. A pereszes alperest 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, így a feljegyzett illetéket az állam viseli.

Debrecen, 2020. május 15.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Tass Edina s.k. előadó bíró,
Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró